

สรุปแนวคิดการสอนแบบครอบคลุมสำหรับนักศึกษาสถาบันดนตรี  
เซี่ยงไฮ้ มณฑลเหลียวหนิง  
Briefly the Comprehensive Musicianship Concept for Shenyang  
Conservatory of Music, Liaoning Province

ซุน เยวี่<sup>1</sup> และ ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์<sup>2</sup>

Sun Yue and Sakchai Hiranruk

วันที่ส่งบทความ: 31 มีนาคม 2565, วันที่แก้ไขบทความ: 26 มิถุนายน 2565,

วันที่ตอบรับบทความ: 29 มิถุนายน 2565

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้ ผู้เขียนได้รับมอบหมายจากสาขาวิชาเปียโน ให้บทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุมเพื่อใช้พัฒนาเอกสารประกอบการสอนปฏิบัติเปียโน โดยสืบค้นเอกสารจากฐานข้อมูลในประเทศจีนและประเทศตะวันตก เนื้อหาสาระโดยสรุปคือ การสอนดนตรีแบบครอบคลุม เป็นแนวทางการสอนดนตรีแบบครอบคลุมที่ถูกปรับปรุงขึ้นจากโครงการวิจัยเชิงทดลองในสถาบัน Wisconsin หลักการสอนที่เน้นฐานความคิดที่คำนึงถึงการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ดนตรี การแสดงดนตรี และการฟังและวิเคราะห์อย่างมีวิจารณ์ญาณ มีหลักการโดยสรุปคือ

1. การกำหนดเป้าหมายและวางแผนการฝึกซ้อมที่ดี ที่พัฒนาทักษะและความเข้าใจทางดนตรี
2. การมีส่วนร่วมในบทบาทสถานะที่หลากหลาย อาทิ ผู้เรียบเรียง ผู้ประพันธ์ ผู้วิเคราะห์ดนตรี นักดนตรีการแสดงดนตรีและผู้ฟังดนตรี
3. การสอนลักษณะดนตรีแบบครอบคลุม การผสมผสานเนื้อหาและโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในและนอกดนตรีตะวันตก
4. การประเมินการเรียนรู้ โดยผู้สอน ผู้เรียนและผู้รับชม ทุกขั้นตอนของประสบการณ์

**คำสำคัญ:** สรุปแนวคิด การสอนดนตรีแบบครอบคลุม สถาบันดนตรีเซี่ยงไฮ้

<sup>1</sup> นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

อีเมล 6260110023.mu@gmail.com

The students of the Doctor of Philosophy Program, Faculty of Music, Bangkok Thonburi University

e-mail: 6260110023.mu@gmail.com

<sup>2</sup> อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

The Lecturer of Music, Faculty of Music, Bangkok Thonburi University

### ABSTRACT

In this article, the author was commissioned by the Department of Piano to review documents related to the Comprehensive Musicianship for the development of documentation for teaching piano practice by searching for documents from academic databases in China and the West. In summary, a comprehensive music teaching concept developed from an experimental research project at the Institute of Wisconsin. Concept-based teaching principles that consider the development of musical creativity, musical performance, and critical listening and analysis are summarized as follows:

1. Setting goals and planning good rehearsals that develop musical skills and understanding.
2. Participation in a variety of status roles for example, arrangers, composers, music analysts, musicians, music performers and music listeners
3. Comprehensive music teaching, content integration, and increase opportunities for learners to gain experience in and outside of Western music.
4. Assessment of learning by teachers, learners, and viewers at every step of the experience.

**KEYWORDS:** BRIEFLY COMPREHENSIVE MUSICIANSHIP SHENYANG CONSERVATORY OF MUSIC

### บทนำ

สถาบันดนตรีเซี่ยงหยาง (Shenyang Conservatory of Music/ 沈阳音乐学院) เดิมเป็นสถาบันดนตรีตั้งขึ้นในเมืองเหยียนอัน (Yan'an) โดยนักปฏิวัติชนชั้นกรรมาชีพรุ่นเก่า อาทิ เหมาเจ๋อตงและโจวเอินหลาย (Mao Zedong and Zhou Enlai) สถาปนาขึ้นในปี ค.ศ.1938 โดยกำหนดเป็นสถาบันศิลปะระดับสูงแห่งแรกที่ก่อตั้งโดยพรรคคอมมิวนิสต์ประเทศจีน ต่อมาในปี ค.ศ.1949 ย้ายไปทางตะวันออกเฉียงเหนือและเปลี่ยนชื่อเป็น สถาบันศิลปศาสตร์ลูเซิน ตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeast Luxun Academy of Arts and Sciences/ 东北鲁迅文理学院) ต่อมาปี ค.ศ.1958 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น สถาบันดนตรีเซี่ยงหยาง (Shenyang Conservatory of Music / 沈阳音乐学院) วิทยาลัยประกอบด้วย 4 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตซานหัว วิทยาเขตฉางชิ่ง วิทยาเขตเถาเจียนและวิทยาเขตต้าเหลียน โดยจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่า

ปริญญาตรี นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนสอนดนตรีระดับมัธยมศึกษาและโรงเรียนสอนเต้นระดับมัธยมศึกษาในเครือข่ายวิชาชีพระดับปริญญาตรีอีก 17 สาขา อาทิ ทฤษฎีศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ การละคร ภาพยนตร์และโทรทัศน์และการออกแบบ เป็นต้น ด้านทฤษฎีการแสดง การประพันธ์เพลง และเทคโนโลยีการประพันธ์เพลง สถาบันดนตรีเซินหยาง ได้รับการยกระดับให้เป็นหนึ่งวิชาเอกในระดับปริญญาตรีและเป็นสถาบันดนตรีชั้นนำของประเทศจีน นอกจากนี้สถาบันดนตรีเซินหยางยังเปิดสอนระดับปริญญาโทโดยได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการการศึกษาของสภาแห่งรัฐทั้งสองแห่ง ได้แก่ สภาทฤษฎีศิลปะและสภาดนตรีและนาฏศิลป์ โดยรับอนุมัติให้ทำการสอนในระดับปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (MFA) สถาบันดนตรีเซินหยาง ได้ดำเนินการตามแนวคิดสังคมนิยมยุคใหม่ของอิการบตีจินผิง (Jinping) ตามคุณลักษณะประจำของชนชาติจีนที่สืบสานประเพณีอันรุ่งโรจน์สืบมา นอกจากนี้ท่านยังได้ประสานประโยชน์จากสถานการณ์และยึดมั่นให้ สถาบันดนตรีปลูกฝังความรักชาติ พร้อมบูรณาการเข้ากับยุคสมัย เน้นย้ำอัตลักษณ์และการรับใช้สังคม (Xu, 2008)

ตามรายงานของคณาจารย์เกี่ยวข้อง (Xu, 2008; Zhang, 2009, and Zheng, 2014) ประกอบกับการเรียนของสาขาเปียโน คณาจารย์ในสาขาจึงมีมอบหมายให้ผู้เขียนทำการศึกษาค้นคว้าระดับการสอนเปียโน ผู้เขียนและคณาจารย์ในสาขาสื่อการสอนดนตรีแบบคอมพิวเตอร์เอนซีฟมิวซิเคชันชิป (CMP) หรือ การสอนดนตรีแบบองค์รวม ซึ่งต่อไปจะใช้คำว่า การสอนดนตรีแบบครอบคลุมเพื่อนำแนวความคิดและแนวทางไปปรับปรุงวิธีการสอน ดังนั้นบทความวิชาการนี้จึงมุ่งศึกษาหลักการและแนวทางสอนดนตรีแบบครอบคลุม โดยมุ่งบททวนวรรณกรรมจากเอกสารที่เผยแพร่ออนไลน์ในฐานะข้อมูลที่สำคัญที่ได้จากประเทศตะวันตกอันเป็นต้นแบบ เอกสารที่เผยแพร่ออนไลน์ในประเทศจีน โดยมีหลักการและเนื้อหาดังต่อไปนี้

### ความเป็นมาของหลักการสอนดนตรีแบบครอบคลุม

ช่วงทศวรรษ ค.ศ.1960 นักการศึกษาดนตรีที่มีวิสัยทัศน์ทั่วทั้งสหรัฐอเมริกาเชื่อว่าการสอนดนตรีแบบกลุ่มใหญ่ตามแบบดั้งเดิม ร่วมกันคิดปรับปรุงการสอนดนตรีแบบครอบคลุมหรือคอมพิวเตอร์เอนซีฟมิวซิเคชันชิป (CMP) จึงเกิดขึ้นตามความเป้าหมายที่จะสร้างหลักสูตรที่เป็นรูปธรรมสำหรับชั้นเรียนดนตรีที่เน้นการแสดง ช่วงก่อตั้งแม้ครูจะไม่มีวิธีการอย่างเป็นทางการในการเลือกบทเพลงและการจัดการแสดงหรือคอนเสิร์ต (Sindberg, 2012; Kerzmann, 2017) นอกจากนี้ปัญหา

ด้านการเลือกหัวข้อการแสดงที่จะเกิดขึ้นกับการรับรู้ของนักเรียน ในด้านความรู้และความเข้าใจในดนตรีโดยรวม ส่วนหนึ่งด้วยนักเรียนไม่ได้รับการสอนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และทฤษฎีที่ล่อหลอมขึ้นเป็นบทเพลงที่พวกเขา กำลังซ้อม ดังนั้นการยอมรับจากนักดนตรีและนักการศึกษาในงานสัมมนาเกี่ยวกับดนตรีครอบคลุมร่วมกับมูลนิธิ เพื่อการศึกษาระดับการสอนในวิทยาลัยดนตรีต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากโครงการดนตรีร่วมสมัย จัดขึ้นในเดือนเมษายน ค.ศ. 1965 ณ มหาวิทยาลัยนอร์ทเวสเทิร์น การสัมมนาดังกล่าวได้กำหนดหลักการพื้นฐานสำหรับการเป็นนักดนตรีครอบคลุม (Mark, 1996) ดังนั้นโครงการนำร่องการสอนดนตรีแบบครอบคลุม (Comprehensive Musicianship: CMP) ได้เริ่มขึ้นในปี ค.ศ.1977 ณ มลรัฐวิสคอนซิน เพื่อช่วยเหลือครูในโครงการแสดงดนตรีของโรงเรียน โครงการเริ่มต้นด้วยกลุ่มครูในเครือข่ายการสอนดนตรีที่เคารพนับถือจากเขตการศึกษา พร้อมคณะกรรมการขับเคลื่อนโครงการและได้รับการอำนวยความสะดวกในการพัฒนา คณะครูและคณะกรรมการดำเนินการพัฒนาพร้อมทดสอบกระบวนการภาคสนามเพื่อวางแผนและดำเนินการสอนในกลุ่มรายวิชาปฏิบัติ (Sindberg, 1998; Willoughby, 1990)

การวางแผนของโครงการสอนดนตรีแบบครอบคลุม (Comprehensive Musicianship: CMP) พิจารณาจากความต้องการพร้อมกับความต้องการที่สำคัญ ความยืดหยุ่นของหลักสูตร การเลือกวรรณกรรมอย่างรอบคอบ และการเลือกวิธีการการสอนที่หลากหลายสำหรับนักการศึกษาดนตรีในปัจจุบัน ในขณะที่อนุญาตให้ครูใช้มาตรฐานและหลักสูตรของท้องถิ่น ระดับรัฐหรือระดับประเทศ การทำงานไปสู่ผลลัพธ์ตามการวางแผนของการสอนดนตรีแบบครอบคลุมไม่ได้กำหนดว่าแต่ละผลลัพธ์จะต้องเป็นจุดเริ่มต้นที่ใด แต่ครูและนักเรียนต้องมีความยืดหยุ่นและความรับผิดชอบในการกำหนดจุดเริ่มต้นที่เหมาะสมตามความสามารถ สภาพแวดล้อมการสอนการเรียนรู้ และทรัพยากรที่มี ด้วยวิธีนี้ การวางแผนการสอนดนตรีแบบครอบคลุมจึงมีองค์ประกอบของกระบวนการพัฒนาประสิทธิภาพ ด้วยความเข้าใจและบรรลุภารกิจของสถาบัน ซึ่งสถาบันการสอนดนตรีแบบครอบคลุมวิสคอนซิน (Wisconsin Comprehensive Musicianship) ได้อนุมัติโครงการที่ปฏิบัติตามแบบจำลองที่ได้รับการพัฒนาโดยตรวจสอบกระบวนการสอนการเรียนรู้ในกลุ่มการแสดงดนตรีอย่างละเอียดถี่ถ้วน ผู้เรียนและดนตรีเป็นศูนย์กลางของกระบวนการวางแผนการสอนดนตรีแบบครอบคลุมดังกล่าวแม้ว่าองค์ประกอบทั้ง 5 ของแบบจำลองจะมีความสำคัญ

เท่าเทียมกัน ได้แก่ คำแนะนำในการวางแผนสามารถเริ่มต้นที่จุดใดก็ได้ ตัวอย่างเช่น การเลือกดนตรีมักเป็นจุดเริ่มต้นของการวางแผน แต่การตัดสินใจเกี่ยวกับบทเพลงที่ใช้ อาจขึ้นอยู่กับการประเมินความต้องการของนักเรียนหรือการเรียนรู้ครั้งก่อน การประเมินมีความเหมาะสมก่อน ระหว่างหรือหลังการศึกษา ผลลัพธ์ที่ต้องการอาจจะผ่านกระบวนการประเมิน หรืออาจจะผลลัพธ์ในคู่มือหลักสูตรท้องถิ่น จากนั้นจึงเปลี่ยนเป็นหน้าที่ของครูในการเลือกบทเพลงที่เหมาะสมกับการทำงานไปสู่ผลลัพธ์นั้น การวิเคราะห์นำไปสู่การรับรู้องค์ประกอบทางดนตรีเหล่านั้นที่จำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นนักดนตรีที่รวมถึงการแสดง กลยุทธ์ที่ใช้คือ วิธีที่ครูพยายามนำดนตรีและนักแสดงมารวมกัน เพื่อให้การแสดงที่มีคุณภาพและการเรียนรู้ที่มีความหมายสามารถเกิดขึ้นได้พร้อม ๆ กัน แม้จะมีข้อความปรัชญาในวิชาชีพดนตรีศึกษาว่า ดนตรีทั่วไปควรเป็นแกนหลักของโปรแกรมดนตรีของโรงเรียน แต่กลุ่มนักเรียนดนตรีและการแสดง ยังคงเป็นรากฐานของโปรแกรมดนตรีในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมปลายเป็นส่วนใหญ่ สำหรับวงดนตรีประเภทใดประเภทหนึ่งจะจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เป็นไปได้มากที่สุด ในการบรรลุมาตรฐานระดับชาติ ระดับรัฐ และระดับท้องถิ่นในด้านดนตรี (Sindberg, 1998)

กระบวนการสอนดนตรีแบบครอบคลุม (CMP) มีแนวคิดว่าการฝึกซ้อม ความสามารถพัฒนาความเข้าใจในแนวคิดทางดนตรีของนักเรียนเช่น การแสดงออก ท่วงทำนอง จังหวะ ความกลมกลืน เสียงต่ำ พื้นผิวสัมผัสและรูปแบบ โดยมีส่วนร่วมในบทบาทที่หลากหลาย ทั้งการฝึกดนตรี การแสดงดนตรี เรียบเรียง การประพันธ์และวิเคราะห์ดนตรี ความต้องการเดิมของโครงการนี้ได้รับการบอกกล่าวจากนักการศึกษาหลายคน อาทิ Benner (1972) ซึ่งสรุปว่า เพื่อให้มีผลกระทบต่อพฤติกรรมทางดนตรี ครูจะต้องมีความพยายามในการวางแผนเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การแสดงด้วยรูปแบบอื่น ๆ เพิ่มเติม ความเข้าใจทางดนตรี เป็นต้น

นอกจากนี้ Kerzmann (2017) ได้แสดงหลักการของการสอนดนตรีแบบครอบคลุม (CMP) ดังนี้ 1) ความเป็นอิสระทางดนตรีในบทบาทฐานะ นักแสดง ผู้สร้างหรือผู้ประพันธ์และผู้ตอบสนองเป็นผลลัพธ์ที่สำคัญสำหรับนักเรียนในชั้นเรียนการแสดง 2) การวางแผนอย่างรอบคอบสำหรับการสอน นำไปสู่การเรียนรู้ของนักเรียนที่ครอบคลุมและมีความหมายมากขึ้น 3) การฝึกซ้อม เลือกใช้วิธีการฝึกซ้อมที่ดีและสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่หลากหลายสามารถเพิ่มการเรียนรู้เชิงลึก

เกี่ยวกับดนตรีได้ 4) คุณภาพของดนตรี ที่เลือกจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในวงกว้างและยั่งยืน 5) การประเมินการเรียนรู้โดยครูและนักเรียน ให้ความสำคัญในทุกขั้นตอนของประสบการณ์ (ก่อน ระหว่าง และหลังเรียน) และ 6) การสอนแบบครอบคลุมเนื้อหาสาระดนตรี ซึ่งนักเรียนใช้ความคิดริเริ่มในการเรียนรู้ของตนเอง มักจะสร้างผลลัพธ์เชิงสร้างสรรค์ที่เกินความคาดหมาย ซึ่งเป็นไปในลักษณะเดียวกับรายงานของ Willoughby (1990) กล่าวถึงรายงานเพื่อตรวจสอบแนวคิดความเป็นมาของการสอนดนตรีแบบครอบคลุม โดยอธิบายการแบ่งปันความคิดบางอย่างเกี่ยวกับสถานะปัจจุบันของแนวคิด การสอนดนตรีแบบครอบคลุมได้รับการส่งเสริมให้เป็นทัศนคติและแนวทาง ไม่ใช่เป็นวิธีการหรือชุดการเรียนรู้ทางดนตรีที่สามารถระบุตัวตนได้ คุณสามารถซื้อและใช้งานได้ทั้งหมดหรือไม่ใช่เลย Willoughby (1990) จึงสรุปความเข้าใจแนวคิดการสอนดนตรีแบบครอบคลุม ระหว่างปี ค.ศ.1965 ถึง ค.ศ.1969 และตั้งแต่ปี ค.ศ.1969 ถึง ค.ศ.1973 ได้รับการขัดเกลาและส่งเสริม ในโครงการใหญ่ตลอด 4 ปี แม้จะยังไม่เพียงพอ แต่ความเป็นนักการสอนดนตรีแบบครอบคลุมที่เน้นแนวความคิดต่อไปนี้ ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ในทุกระดับการศึกษา ดังนี้

1. การพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ดนตรี การแสดงดนตรี การฟังและการวิเคราะห์ดนตรีอย่างมีวิจารณญาณ
2. ประสบการณ์กับลักษณะหรือรูปแบบทางดนตรีทั้งหมดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงศตวรรษที่ 20 และลักษณะทางดนตรีที่ไม่ใช่ดนตรีตะวันตก จะนำมาเป็นกรอบอ้างอิงร่วมกัน โดยองค์ประกอบทั่วไปที่เข้าใกล้ข้อกำหนดและหลักการที่พบในดนตรีทั้งหมด
- 3 ลักษณะหรือรูปแบบดนตรี เป็นการผสมผสานของเนื้อหาและประสบการณ์ทางดนตรี
4. การมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งของนักเรียน ในการประยุกต์ใช้แนวคิดโดยเน้นการเรียบเรียงดนตรีและการค้นพบ สร้างสรรค์ทำนองใหม่มากกว่าการท่องจำหรือปฏิบัติตามปกติ

ดังนั้นการสอนดนตรีแบบครอบคลุม หรือ Comprehensive Musicianship (CMP or CM) จึงเป็นแนวคิดการสอนดนตรีที่ถูกปรับปรุงขึ้น จากโครงการวิจัยเชิงทดลองภายในสถาบันการสอนดนตรีแบบครอบคลุมวิสคอนซิน มีหลักการสอนที่เน้นฐาน การคิดที่คำนึงถึงการพัฒนาความสามารถในเชิงสร้างสรรค์ดนตรี การแสดงดนตรี การฟังและวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ โดยเน้นการผสมผสานของเนื้อหาและประสบการณ์ทางดนตรีลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียน ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ประกอบกัน แบ่งเป็น 6 ประเด็นได้แก่

1. ความเป็นอิสระทางดนตรีในฐานะนักแสดง ผู้สร้าง และผู้ตอบสนอง
2. การวางแผนอย่างรอบคอบสำหรับการสอนนำไปสู่การเรียนรู้ของนักเรียนที่ครอบคลุม
3. ใช้การฝึกซ้อมด้วยวิธีการที่ดีและในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่หลากหลาย
4. เลือกดนตรีที่มีคุณภาพ จะส่งผลต่อการเรียนรู้ทั้งกว้างและยั่งยืน
5. ใช้การประเมินการเรียนรู้โดยครูและนักเรียน ในทุกขั้นตอนของประสบการณ์

(ก่อน ระหว่าง และหลัง)

6. ให้ผู้เรียนใช้ความคิดริเริ่มในการเรียนรู้ของตนเอง จะสร้างผลลัพธ์เชิงสร้างสรรค์

จากหลักการดังกล่าวผู้เขียนได้ทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องในประเทศจีนและประเทศตะวันตก เพื่อศึกษาหลักการและแนวทางการนำไปใช้ในการเรียนการสอน โดยมีเอกสารและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องดังนี้

#### การสอนดนตรีตามแนวทางครอบคลุมในประเทศจีน

ผู้เขียนได้สำรวจผลงานวิชาการจากเอกสารหรือวารสารวิชาการพบว่ามีเอกสารที่เกี่ยวข้องและบทความทางวิชาการผ่านเว็บไซต์ <https://navi.cnki.net> โดยใช้คำว่า การสอนดนตรีแบบครอบคลุม หรือ 综合音乐素质 หรือ 综合音乐能力 หรือคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน พบเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

Lihua (2013) การวิเคราะห์การหยั่งรู้ในการสร้างสรรค์ของรายวิชาการสอนดนตรีแบบครอบคลุมต่อการสอนขับร้อง ตีพิมพ์ในรายงานสัมมนาระดับนานาชาติ ICSSS: 2013 พบว่า การศึกษาความคิดสร้างสรรค์เป็นวิธีสำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการสอนของหลักสูตรการเป็นนักดนตรีแบบครอบคลุม และเป็นวิธีการสอนเชิงทดลอง แต่ยังเป็นรูปแบบการสอนในระบบการศึกษาดนตรีด้วย ประสบความสำเร็จมากในหลักสูตรการสอนดนตรีที่ครอบคลุม ตั้งแต่การสอนแบบทดลองได้เกิดขึ้นในประเทศจีน ขอบเขตของวิธีการสอนดนตรีแบบครอบคลุมได้ขยายอย่างแนวความคิดไปอย่างต่อเนื่อง จวบจนถึงการสอนดนตรีเพื่อรับใช้สังคมอย่างมีส่วนร่วม

Zhuang (2018) ได้เสนอรายงานวิจัยเรื่อง วิธีการสอนดนตรีแบบครอบคลุม ได้ให้ความหมายเป็นความรู้สึกของดนตรีในลักษณะ การสอนดนตรีแบบครอบคลุมเป็นผลมาจากหลักสูตรทดลองในโครงการดนตรีร่วมสมัยอเมริกันในทศวรรษที่ 1960 โดยเน้นว่า การเรียนดนตรีเป็น

กระบวนการเรียนรู้แบบครอบคลุม ทั้งองค์ประกอบดนตรีและการสร้างคุณลักษณะทางดนตรี เมื่อนำทุกส่วนของการสอนมาผสานกันในฐานะที่เป็นความรู้เชิงทฤษฎี จะเป็นฐานสำหรับการพัฒนาประสบการณ์ด้านสุนทรีศาสตร์ของนักเรียนได้ต่อไป ส่วนด้านการแสดงออกด้านศิลปะและการรับรู้ทางวัฒนธรรมนั้น ความรู้พื้นฐานทางดนตรีดังกล่าวจะเป็นส่วนช่วยส่งเสริม ความสามารถในการเรียนหนังสือดนตรีและรายวิชาอื่นของนักเรียนด้วย

ตามหลักการเรียนรู้ดนตรีสำหรับเด็กระหว่างอายุ 6-9 ปี Zhuang (2018) ได้เสนอวิทยานิพนธ์เชิงทดลอง มุ่งออกแบบโปรแกรมความรู้พื้นฐานทางดนตรี 3 ขั้นตอนหรือแผนการสอนตามแบบการสอนดนตรีแบบครอบคลุมและการประยุกต์วิธีการสอนในหลักสูตรดนตรีขั้นพื้นฐาน มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กนักเรียนอายุระหว่าง 6-9 ปีเป็นเป้าหมายใช้วิธีฝึกสอน วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์และวิธีการทดสอบ ดำเนินการทดลองสอน 2 เดือนโดย รวม 21 ชั่วโมง การวิจัยมีจุดเน้นด้านการประยุกต์ใช้วิธีการสอนคุณภาพดนตรีที่ครอบคลุมในหลักสูตรความรู้พื้นฐานด้านดนตรีของกลุ่มอายุนี้อย่างต่อเนื่องจนการตีความและวิเคราะห์ผลการสอน

ต่อเนื่องในปีถัดมา Xiong (2019) นักศึกษาระดับปริญญาโทสถาบันดนตรีเซี่ยงไฮ้ ได้เสนอวิทยานิพนธ์ การสอนแบบบูรณาการขององค์ประกอบดนตรี-การตีความ ความสามารถทางดนตรีแบบครอบคลุมซึ่งใช้หลักการเดียวกับ Zhuang (2018) แต่นำเสนอการตีความแนวคิด ความเป็นดนตรีแบบครอบคลุมที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกาโดยนำวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาเปรียบเทียบ กันพร้อมนำเสนอมุมมองของผู้เขียนเกี่ยวกับแนวคิดนี้ แล้วจึงนำมุมมองดังกล่าวไปทำการสอนโดยเนื้อหาเน้นการค้นคว้าทฤษฎี และผลกระทบที่ตามมาของแนวคิดการสอนดนตรีแบบครอบคลุมที่สะท้อนเกี่ยวกับปัญหาของประเทศในทฤษฎีด้านดนตรีศึกษา นอกจากนี้ Xiong (2020) ยังได้นำเนื้อหาบางส่วนจากวิทยานิพนธ์ไปเสนอเป็นบทความวิชาการ เรื่องการสอนดนตรีแบบบูรณาการ: การตีความ "การสอนดนตรีแบบครอบคลุม" ลงในวารสารดนตรีจีนในปีต่อมาอีกด้วย

นอกจากนี้ An (2019) นักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันพลศึกษาหัวฮั่น โดยเสนอวิทยานิพนธ์ที่แตกต่างออกไปเกี่ยวกับ อิทธิพลของวิธีการสอนความรู้สึทางดนตรีแบบครอบคลุมต่อการแสดงการเต้นรำและดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยเสนอการปฏิรูปหลักสูตรใหม่ของการศึกษาที่มีคุณภาพในประเทศจีนนโยบาย เพื่อยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งการพัฒนาเอกสารและหลักสูตรเฉพาะทางในประเทศจีน

เป็นไปตามมาตรฐานสากลและแนวทางการสอนได้เปลี่ยนจาก การบอกแบบจดจำเป็นแนวทาง และการค้นคว้า เพื่อขับเคลื่อนนวัตกรรมในวิธีการสอนและตระหนักถึงการพัฒนาการศึกษา และการฟื้นฟูประเทศด้วยความสามารถ ในหลักสูตรศิลปะในประเทศและต่างประเทศ ค่อย ๆ นำวิธีการสอนดนตรีแบบต่างๆ มาประยุกต์ใช้และเห็นผลชัดเจน การศึกษานี้ คัดเลือก นักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน 60 คน ที่เลือกเรียนวิชาฮิปฮอป การทดลองนี้ใช้เวลารวมทั้งสิ้น 14 สัปดาห์ ดำเนินการตามสภาพปัจจุบันของหลักสูตรการเต้นรำริมนนระดับประถมศึกษา ประเมินความรู้ด้านดนตรีขั้นพื้นฐานและความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยเลือกดัชนี การทดสอบและผลการวิเคราะห์ปัจจัย (จังหวะ เสียงต่ำ ความเข้มของเสียง) ปัจจัยทั่วไปของดนตรี ฮิปฮอปและดนตรีอื่น ถูกใช้เป็นดัชนีในการวัดก่อนและหลังการทดสอบ ใช้การทดลองเพื่อตรวจสอบ สมมติฐานด้วยตารางการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนย่อย ร่วมกับวิดีโอและเครื่องมือนับจังหวะ (BPM counter & Metronome) ใช้ค่าสถิติเพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการทดสอบเชิงทดลอง ทั้งในแนวนอนและแนวตั้ง นอกจากนี้ยังสำรวจวิธีการสอนความรู้สึทางดนตรีแบบครอบคลุม ที่มีผลกระทบต่อการเล่นฮิปฮอปของนักเรียนต่อการประสานทางดนตรีหรือไม่ มีความ สมเหตุสมผลของวิธีการสอนความรู้สึทางดนตรีแบบนี้หรือไม่อย่างไร ซึ่งนำไปใช้กับหลักสูตรการ เต้นรำริมนนเป็นครั้งแรก ทั้งนี้ยังเป็นการส่งเสริมการปฏิรูปและพัฒนาแนวทางการสอน ทำให้ ตระหนักถึงการสร้างนวัตกรรมการสอนดนตรี เป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน แม้จะไม่พบ ข้อความฉาบฉวยจากงานวิจัยนี้ แต่ทำผู้เขียนทราบว่ามีการศึกษาทดลองดนตรีแบบครอบคลุมใน ระดับต่าง ๆ พอสมควร

จากวิทยานิพนธ์ของ Chang (2020) ที่จะมุ่งพัฒนาหลักสูตรดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา และสะท้อนการปฏิรูปการศึกษาตาม "มาตรฐานหลักสูตรดนตรีสำหรับการศึกษ าศาบบังคับ (ฉบับปี 2011) ว่าการซึมซับความสำเร็จที่โดดเด่นของการศึกษาดนตรีสากลเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นการสอนดนตรีแบบครอบคลุมซึ่งแปลว่าวิธีการสอนคุณภาพทางดนตรีแบบครบวงจร หมายถึง วิธีการสอนดนตรีแบบพื้นเมืองอเมริกัน ซึ่งมุ่งมั่นในการเรียนรู้อย่างครอบคลุม ครอบคลุม และพัฒนาขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนด้านดนตรี เน้นความสมบูรณ์และความครอบคลุม ของการศึกษาดนตรีแล้ว ปลุกฝังความสนใจของนักเรียนในการเรียนรู้และปลุกฝังความสามารถ

ในการสร้างสรรค์ สอดคล้องกับข้อกำหนดพื้นฐานของยุคใหม่สำหรับนักเรียน ซึ่งสามารถปรับปรุงคุณภาพโดยรวมของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมการพัฒนารอบด้าน

ตามพื้นฐานของวิธีการสอนความรู้สึทางดนตรีที่ครอบคลุมในสหรัฐอเมริกา รวมกับสถานการณ์จริงของชั้นเรียนดนตรีในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนประถมศึกษา วิทยานิพนธ์ของ Chang (2020) จึงเลือกการวิจัยในเชิงลึก เพื่อศึกษาเนื้อหาหลักทางทฤษฎีของ วิธีการสอนดนตรีแบบครอบคลุมประกอบกับศึกษาหลักสูตรดนตรีในชั้นประถม บนพื้นฐานของการประยุกต์ใช้วิธีการสอนความรู้สึในการปฏิบัติหรือแสดงดนตรีนั้น จากผลการสำรวจ สามารถวิเคราะห์ได้ว่า มีการค้นพบปัญหาที่เกิดขึ้นและสามารถแก้ไขได้ด้วยประสบการณ์ ความตั้งใจที่มุ่งมั่นในที่สุด การวิจัยพบว่าการสอนการรับรู้ดนตรี ครูมิได้ทราบหรือเกี่ยวข้องกับวิธีการสอนดนตรีแบบครอบคลุมในทางกลับกันครูดนตรีต่างสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติมในหลักวิธีการดังกล่าว Chang กล่าวในตอนท้ายว่า พบปัญหาบางประการในการเรียนดนตรีในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย แต่ยังพิสูจน์ว่าวิธีการสอนดนตรีแบบครอบคลุมยังมีพื้นที่การพัฒนาที่ดีซึ่งมีบทบาทเชิงบวกต่อการเรียนรู้ดนตรีของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับความเป็นจริง ซึ่งการศึกษาดนตรีในชั้นประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนใช้การสอนดังกล่าวมีผลการสำรวจสูงกว่าของโรงเรียนประถมศึกษาทั่วไป

Zhang (2021) นักศึกษาระดับปริญญาโท แห่งมหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้ ได้เสนอวิทยานิพนธ์การประยุกต์ใช้วิธีการสอนดนตรีแบบครอบคลุม (CM) ในห้องเรียนร้องเพลงชั้นประถมปีที่ 3 ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างการสอนในห้องเรียน และการประยุกต์วิธีการสอนดนตรีแบบครอบคลุมในการสอนขับร้องเป็นการสอนร้องเพลงเป็นเนื้อหาที่สำคัญของการสอนดนตรีในชั้นเรียนที่สอนขับร้อง ยังเป็นประเภทที่พบบ่อยที่สุดในชั้นเรียนดนตรี โดยสรุปพบวิธีการทดลองทางการศึกษาและการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อสืบสวนเชิงประจักษ์กับการประยุกต์ใช้แนวคิดในห้องเรียนระดับล่าง ทั้งการสอนร้องเพลงและแบบประเมินความสามารถในการร้องเพลงของนักเรียนในชั้นเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้เรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญในสาขา 3 ท่าน เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องและถูกต้องของแผนการสอนและแบบประเมินผล แม้ผลการทดลองจะออกมาได้อย่างน่าพึงพอใจ แต่ผู้วิจัยได้พบข้อจำกัดที่ควรนำไปพัฒนาเนื่องจาก ยังเห็นว่ายังขาดการนำผลการทดลองไปใช้ หรือนำไปขยายผลอย่างจริงจังต่อไป

ดังนั้น จากการทบทวนเอกสารและรายงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนดนตรีแบบครอบคลุมในบริบทของประเทศจีนจึงมี 2 ลักษณะคือ การมุ่งอธิบายหลักการและการนำแนวคิดการสอนดนตรีแบบครอบคลุมไปใช้ อีกลักษณะหนึ่งเป็นทางนำแนวคิดดังกล่าวไปทดลองใช้ในห้องเรียนบ้าง ซึ่งเป็นระยะเริ่มต้นของการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนดนตรีแบบครอบคลุมแต่ผู้เขียนกลับมีแนวคิดที่ย้อนแย้งกับข้อเขียนของนักศึกษาจีนที่เสนอมากกล่าวคือ ผู้เขียนคิดวิเคราะห์การสอนปฏิบัติดนตรีในสถาบันอุดมศึกษาทั้งหลายในประเทศจีน ต่างก็ใช้กระบวนการสอนที่มีลักษณะคล้ายคลึงอย่างครอบคลุมหรือการสอนดนตรีแบบองค์รวมนี้ เป็นเพียงแต่การปฏิบัติจนกลายเป็นธรรมเนียมโดยไม่มีการกำหนดชื่อเรียก หรือเรียบเรียงเขียนเป็นหลักการเท่านั้น ดังนั้นผู้เขียน จึงมีความเห็นว่าการสอนดนตรีแบบครอบคลุมมิใช่เรื่องใหม่ในเชิงปฏิบัติการ หากแต่เป็นคำเรียกใหม่ทางของการสอนดนตรีศึกษา ที่ถูกนำมาใช้เป็นหลักการจัดการสอนของครูดนตรีในปัจจุบัน ให้มีความภาคภูมิใจกับภูมิปัญญาจีนที่สอดคล้องกับแนวคิดตะวันตกเช่นกัน

#### การสอนดนตรีตามแนวทางครอบคลุมในประเทศตะวันตก

ผู้เขียนได้สำรวจเอกสารตำรา รายงานวิจัยและบทความทางวิชาการ ผ่านเว็บไซต์ <https://scholar.google.co.th/> โดยใช้คำว่า Comprehensive Musicianship หรือ การสอนแบบครอบคลุม เป็นคำสำคัญในการค้นคว้าพบเอกสารต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

Sindberg (2012) ได้เสนอรายงานเรื่อง การสอนที่ดี: ความเป็นดนตรีครอบคลุมผ่านการแสดง (CMP) ในทางทฤษฎีและการปฏิบัติ โดยแนะนำให้ครูดนตรีเลือก วรรณกรรมคุณภาพที่บรรจงสร้างสรรค์และสวยงาม โดยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แนวคิดเช่นองค์ประกอบดนตรี สไตร์และเทคนิค การเลือกวรรณกรรมเพลงในลักษณะนี้จะแตกต่างจากการเลือกเพลงตามคอนเสิร์ตที่คุณกำลังเตรียมการเท่านั้น เช่น คอนเสิร์ตในวันหยุด การคัดเลือกควรทำทนายนักเรียนมีความหมาย ให้คุณค่าด้านสุนทรียภาพ และสามารถถ่ายทอดไปยังผลงานชิ้นต่อไปที่จะศึกษา ด้วยรูปแบบการสอนดนตรีแบบครอบคลุมครูสามารถใช้มาตรฐานแห่งชาติเพื่อช่วยแนะนำการเลือกเพลงของพวกเขาได้เช่นกัน จากการวิเคราะห์เมื่อใช้การสอนดนตรีแบบครอบคลุมครูดนตรีต้องมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์เพลงที่พวกเขาเลือกสำหรับวงดนตรีของพวกเขาด้วย Sindberg (2012) อธิบายเน้นย้ำว่า จุดประสงค์ของการวิเคราะห์คือ การระบุแง่มุมที่แตกต่างซึ่งสามารถสอนผ่านส่วนที่เลือกได้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ครูกำลังค้นหาความคิดให้ลึกซึ้งขึ้นในการเลือก เพื่อตัดสินใจว่าจะสอนอะไรได้บ้าง รวมถึงจะสอนอะไรขณะเรียนรู้ และขณะซ้อมดนตรี ส่วนสำคัญที่สุดอีกประการหนึ่งของกระบวนการ

วิเคราะห์ในแบบจำลองการสอนดนตรีแบบครอบคลุมคือ หัวใจหรือแก่นของเนื้อหา จากคำกล่าวของ Sindberg (2012) “หัวใจของผลงาน” เป็นเรื่องที่สำคัญ เป็นวิธีคิดที่โดดเด่นเกี่ยวกับการวิเคราะห์ เมื่อครูพิจารณาถึงแง่มุมของงานที่ตั้งดูน่าสนใจได้ จะทำให้ผู้เรียนกลับมาสนใจและจับสาระใจความได้ ดังนั้น การค้นหาใจความสำคัญ จึงเป็นเรื่องที่ทำหาย แต่สามารถเปิดมิติทางอารมณ์ ขยายมุมมองของครูเกี่ยวกับงานชิ้นที่จะสอน

นอกจากนี้ Kerzmann (2017) ได้เสนอโครงการ Capstone ที่ส่งในการปฏิบัติตามข้อกำหนดบางส่วนสำหรับระดับปริญญาโทด้านการศึกษารายงานเกี่ยวกับความเป็นนักดนตรีที่ครอบคลุมผ่านการแสดงในห้องเรียนประสานเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื้อเรื่องจุดประสงค์ของโครงการ Capstone นี้คือเพื่อตรวจสอบว่า การดำเนินการของดนตรีครบวงจรผ่านหน่วยการแสดงของการเรียนการสอนส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และทัศนคติของนักเรียนต่อการสอนดนตรีในห้องเรียนประสานเสียงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อตรวจสอบว่าการนำ CMP ไปใช้ส่งผลต่อการเรียนรู้และทัศนคติของนักเรียนต่อการสอนดนตรีประสานเสียงอย่างไร ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำคำถามการวิจัยเชิงแนะแนวมาใช้ในการศึกษานี้ มีคำถามวิจัยอาทิ

1) บทเรียนการสอนดนตรีแบบครอบคลุม ส่งผลต่อประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรีโดยรวมในการร้องเพลงประสานเสียงของโรงเรียนมัธยมอย่างไร ควรจำกัดขอบเขตของการสอนดนตรีแบบครอบคลุมเพียงใด

2) นักเรียนเห็นคุณค่าในแนวทางการสอนดนตรีแบบครอบคลุม ในการเรียนดนตรีในวงประสานเสียงมากเพียงใด

3) อาจารย์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่าการสอนดนตรีแบบครอบคลุม ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในห้องเรียนประสานเสียงมากเพียงใด

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหลายแห่ง พบว่านักเรียนคณะนักร้องประสานเสียงไม่ได้รับการศึกษาด้านดนตรีอย่างรอบด้านและทั่วถึง การซ้อมมีขึ้นเพื่อการแสดง ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของนักดนตรีของนักเรียน สำหรับโครงการนี้ เขาได้สอนหลายแผน โดยใช้ Comprehensive Musicianship Through Performance เพื่อแนะนำอาจารย์ Nigra Sum ผู้สอนคณะนักร้อง Pablo Casal นำไปใช้ในการขับร้องประสานเสียงผู้หญิงระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 9 และ 10 (เทียบเท่าชั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ผู้เขียน) โดยจัดบันทึกและรายการบันทึกขณะสอนหน่วยการเรียนรู้ หลังจากการแสดงของ Nigra Sum ที่คอนเสิร์ต Spring Concert ปี 2017 นักร้องได้ตอบแบบสอบถามออนไลน์ เพื่อวัดว่านักเรียนเห็นคุณค่าและเปรียบเทียบวิธีการสอนดนตรีแบบครอบคลุมกับรูปแบบการสอนร้องเพลงประสานเสียงแบบดั้งเดิมหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์ชี้ไปในทิศทางเดียวกัน คือ เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ รวมทั้งนักการศึกษา เล็งเห็นคุณค่าในแนวทางการสอนดนตรีแบบครอบคลุมมากขึ้น และส่งผลลัพธ์ที่ดีต่อการแสดงเพิ่มขึ้น

Willoughby (1990) กล่าวถึงการนำไปใช้ โดยใช้หลักการสอนดนตรีแบบครอบคลุม ส่วนใหญ่จะอยู่ในชั้นเรียนทฤษฎีและดนตรีทั่วไป การขยายหลักการเหล่านี้ได้รับการสนับสนุน บริบท คือ การกล่าวถึงความต้องการบางอย่างในวิชาชีพ ประเด็นเฉพาะสามประการที่ดึงดูดความสนใจของชาติ ผ่านการประชุม วิทยากรพิจารณาและยังคงเกี่ยวข้องอยู่ในปัจจุบัน อาทิ 1) การศึกษาของนักดนตรี ที่แสดง 2) การศึกษาผู้บริโภคนดนตรี และ 3) การศึกษาของครูสอนดนตรีระดับวิทยาลัย การศึกษา ของนักดนตรีการแสดงของ Willoughby (1990) และ Cargill (1986) แสดงความห่วงใยโดยตั้งคำถาม ในทิศทางเดียวกันว่า นักดนตรีสามารถหาเลี้ยงชีพได้ด้วยการแสดง พวกเขาจะสามารถทำได้ ภายในระยะเวลา 20 ปี หรือไม่ เราจะแสดงที่ใด วงดนตรีซิมโฟนีออร์เคสตรามีเหลืออยู่กี่วงที่จะจัดหา งานให้กับเหล่านักดนตรีที่ได้รับการฝึกฝนดนตรีคลาสสิกมา การฝึกฝนและบันทึกบทเพลงแบบ คลาสสิกยังคงทำอยู่ต่อไปหรือไม่ ความเชี่ยวชาญในเครื่องดนตรีชิ้นเดียว อาจจะเป็นทักษะที่แคบ หรือจำกัดเกินไป จะสามารถเป็นอาชีพการแสดงดนตรีต่อไปได้หรือไม่? นักแสดงสามารถได้รับการ ศึกษาเฉพาะในภาษาชั้นยอดซึ่งมีไว้สำหรับผู้สนใจค่อนข้างน้อยเท่านั้นหรือไม่? คำถามเหล่านี้ได้สื่อ ความผ่านไปสร้างความตระหนักให้ครูดนตรีได้ปรับปรุงการสอนตลอดจนหลักสูตร ให้นักดนตรีได้มี ทักษะหรือเพิ่มทางเลือกมากกว่าการเป็นเพียงนักดนตรี ให้ได้โอกาสในการเรียนรู้ทักษะการที่เกี่ยวข้อง อาทิ การออกแบบและเรียบเรียงเสียงประสาน การควบคุมวงหรือวาทยกร อาจรวมถึง การบันทึกเสียง การออกแบบและจัดแสง-เสียง การซ่อมบำรุงหรือเพิ่มศักยภาพของเครื่องดนตรี การเป็นพิธีกร เพิ่มเติม มากกว่าการเรียนรู้เพื่อเป็นนักดนตรีแต่เพียงอย่างเดียว

นอกจากนี้ได้พบตัวอย่างรายงานการวิจัยที่น่าแนวคิดนี้ไปใช้ เช่น Coy (2012) ได้เสนอ วิทยานิพนธ์เรื่อง การใช้การสอนดนตรีแบบครอบคลุมในระดับผู้อำนวยการวงดนตรีระดับกลาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากรณีศึกษาของผู้ผู้อำนวยการวงดนตรีที่ใช้การสอนดนตรีแบบครอบคลุม ในวงดนตรีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยเจาะจงเลือก 10 ผู้อำนวยการวงดนตรีในเขต 1 ของสมาคมการศึกษาดนตรีโอไฮโอ ที่มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จเป็นตัวอย่างในการศึกษา โดยการส่งแบบสอบถามผ่านอีเมล ทำการศึกษาสังเกตภาคสนาม 16 วันระหว่างปี พ.ศ.2555 รวบรวมข้อมูลโดย การสัมภาษณ์และการสังเกตและบันทึกในสมุดบันทึกประจำวัน คำแนะนำ สำหรับการอภิปรายกิจกรรมในชั้นเรียน และใช้แบบสำรวจ แบบทดสอบ แบบประเมินรูปรีกสำหรับการ ประเมินทักษะและการประเมินประสิทธิภาพ และข้อมูลอื่นจากนักเรียนในโครงการ การวิเคราะห์ข้อมูลจากรูปแบบการการสอนของ Brimmer (Coy, 2012) 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (ก) ทฤษฎีดนตรี (ข) ทักษะการแสดง (ค) ความเป็นอิสระทางดนตรีและ (ง) ความสัมพันธ์ของดนตรี

กับแง่มุมอื่น ๆ ของชีวิต โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนยังไม่รู้หรือเข้าใจการสอนดนตรีแบบครอบคลุม ต้องการความรู้ความเข้าใจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ผู้ร่วมโครงการใช้การประเมินทั้ง 4 ด้าน ของ Brimmer ช่วยให้ประสิทธิภาพการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการสอน แม้ว่าผู้สอนจะไม่สามารถทำตามรูปแบบครอบคลุมเฉพาะแบบใดแบบหนึ่งได้ แต่ครูก็ใช้วิธีการที่แบบครอบคลุม บางด้าน ให้ผู้เรียนเข้าถึงความเข้าใจในดนตรีเป็นสำคัญ นักเรียนให้สัมภาษณ์และข้อคิดเห็น โดยเชื่อว่าการใช้ความสามารถทางดนตรีแบบครอบคลุมในวงดนตรีระดับมัธยมต้น จะช่วยให้นักเรียน มีความเข้าใจในแนวความคิดที่จำเป็นต่อการแสดงวรรณกรรมชั้นสูงอย่างมีประสิทธิภาพในวงดนตรี ระดับมัธยมศึกษา

จากแนวความคิดของการสอนดนตรีแบบครอบคลุม ที่ประยุกต์ใช้กับการศึกษาดนตรีตั้งแต่ ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัยหลังปี ค.ศ.1977 นั้น ถือเป็นบทบาทตัวเร่งปฏิกิริยา สำหรับการประเมินใหม่เกี่ยวกับธรรมชาติของดนตรีและการใช้กระบวนการทางดนตรีในการสอน และการเรียนรู้ หลักการของครอบคลุมไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับครูจำนวนมากและในความเป็นจริงไม่ได้ รับการยอมรับจากหลายคน จึงจำเป็นต้องสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในวิชาชีพดนตรีเพื่อ สร้างจิตสำนึกและจิตสำนึกระดับชาติของหลักการเหล่านี้ วิธีการใด ๆ ในการสอนและการเรียนรู้ที่ ต้องการการขยายทัศนคติและความรู้ ที่ต้องมีการศึกษาและการไตร่ตรอง การเรียนดนตรีอาจพบกับ ความเสี่ยงอย่างกว้างขวางและอาจถูกคุกคาม ครูดนตรีจำนวนมากมีความเข้าใจกับการพัฒนา โครงการตามแนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติของดนตรีและกลยุทธ์การพัฒนาเกี่ยวกับการเรียนรู้ และการสอนดนตรี โครงการนี้พัฒนาขึ้นตามความต้องการของสังคมใหม่ในประเทศจีน ความเข้าใจ เรื่องการสอนดนตรีแบบครอบคลุมที่เกิดขึ้น ผ่านการศึกษาและถ่ายทอด ด้วยการวิจัยในประเทศจีน โดยผู้สอนเป็นอาจารย์ที่จบจากกลุ่มประเทศตะวันตก ได้นำแนวคิดดังกล่าวมาถ่ายทอดให้กับ นักศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท สาขาการสอนดนตรีในสถาบันอุดมศึกษา สำหรับ ประเทศไทยพบหลักการดังกล่าวจากเอกสาร พฤติกรรมการสอนดนตรี (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2536) และ วิธีวิทยาการสอนดนตรี (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2560) ของ ณรุทธ์ สุทธจิตต์ ที่นำหลักการดังกล่าว มาถ่ายทอดก่อน พ.ศ. 2536 แต่ยังไม่พบรายงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ผู้เขียนได้สรุปสาระหลักการ แนวทางการวิจัยจากเอกสารที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น โดยกำหนดกรอบเป็นแนวความคิด การสอนดนตรีแบบครอบคลุมขึ้น เพื่อนำไปเป็นกรอบการพัฒนา

แนวการสอนประกอบแบบฝึกทักษะเปียโนที่ปรับปรุงขึ้นเพื่อการสอนปฏิบัติเปียโน โดยมีหลักการสอน ดังนี้

ดังนั้น การสอนดนตรีแบบองค์รวมหรือแบบครอบคลุม (Comprehensive Musicianship: CMP or CM) จึงเป็นแนวทางการสอนดนตรีที่ถูกปรับปรุงขึ้นจากโครงการวิจัยเชิงทดลองในการสอนดนตรีแบบครอบคลุมวิศคอนซิน มีหลักการสอนที่เน้นฐานความคิดที่คำนึงถึงการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ดนตรี การแสดงดนตรี และการฟังและวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ ผู้เขียนได้เรียบเรียงหลักการสอนเป็นข้อ ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายและวางแผนการฝึกซ้อมที่ดี ที่พัฒนาทักษะและความเข้าใจทางดนตรี

2. การมีส่วนร่วมในบทบาทสถานะที่หลากหลาย อาทิ ผู้เรียบเรียง ผู้ประพันธ์ ผู้วิเคราะห์ดนตรี นักดนตรีและการแสดงดนตรี และผู้ชมหรือผู้ฟังดนตรี ในประเด็นนี้เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนอย่างเข้มแข็ง โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้แนวคิดโดยเน้นการเรียบเรียงดนตรีและการค้นพบสร้างสรรค์ทำนองใหม่มากกว่าการท่องจำหรือปฏิบัติตามปกติ

3. การสอนลักษณะดนตรีแบบครอบคลุม การผสมผสานเนื้อหาและโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในและนอกดนตรีตะวันตก (ทั้งดนตรีพื้นบ้าน ในและนอกประเทศ) เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ดนตรีที่หลากหลาย ใช้ความคิดริเริ่มในการเรียนรู้ และรู้จักความชื่นชอบของตนเอง ซึ่งควรนำไปใช้ได้ในทุกระดับการศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเลือกสรรบทเพลง ที่มีคุณภาพและเหมาะสม

4. การประเมินการเรียนรู้ โดยผู้สอน ผู้เรียนและผู้รับชม ทุกขั้นตอนของประสบการณ์ (ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน)

จากหลักการดังกล่าว ผู้เขียนจึงนำไปเรียบเรียงหลักการสอนดนตรีแบบครอบคลุม และนำไปถ่ายทอดให้เพื่อนคณาจารย์ในสาขาเปียโนตรวจสอบ เพื่อพัฒนาเป็นเอกสารประกอบการสอน และแผนการสอน เพื่อทำการทดลองใช้สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาเอกเปียโน แห่งสถาบันดนตรี เชนห์ยาง มณฑลเหลียวหนิง ในงานวิจัยฉบับเต็มต่อไป

## เอกสารอ้างอิง

- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2536). *พฤติกรรมการสอนดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- \_\_\_\_\_. (2560). *วิธีวิทยาการสอนดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: พรณีนพรัตน์ตั้งเซ็นเตอร์.
- An, C. (2019). *Research on the Influence of Comprehensive Music Sense Teaching Method on Primary School Students' Street Dance Actions and Music Cooperation*. (Master's Thesis, Wuhan Institute of Physical Education).  
Doi: 10.27384/d.cnki.gwhtc.2019.000198
- Austin, J. R. (1998). Comprehensive musicianship research: Implications for addressing the national standards in music ensemble classes. *Update: Applications of Research in Music Education*, 17(1), 25.  
<https://www.proquest.com/scholarly-journals/comprehensive-musicianship-research-implications/docview/195807171/se-2?accountid=207845>
- Benner, C. H. (1972). *Teaching performing groups*. Washington, DC: Music Educators Conference. National Conference.
- Cargill, J. A. (1986). *The relationship between selected educational characteristics of band directors and their acceptance and use of comprehensive musicianship*. (Doctoral dissertation, University of Houston). Available from ProQuest Dissertations and Theses database. (AAT 8709938)
- Chang, D. (2020). *A Study on the Countermeasures of Comprehensive Musicianship Approach in the Senior Music Course of Primary School*. Bohai University. (Master's Thesis, Bohai University).
- Coy, C. (2012). *THE USE OF COMPREHENSIVE MUSICIANSHIP INSTRUCTION BY A MIDDLE SCHOOL BAND DIRECTOR: A CASE STUDY*. (Master of Thesis, The Graduate College of Bowling, Green State University). [https://etd.ohiolink.edu/apexprod/rws\\_etd/send\\_file/send?accession=bgsu1351202430&disposition=inline](https://etd.ohiolink.edu/apexprod/rws_etd/send_file/send?accession=bgsu1351202430&disposition=inline)

- Kerzmann, O. L. (2017). *Comprehensive musicianship through performance in the high school choral classroom* (Order No. 10683109). Available from ProQuest Central. (1972649936). <https://www.proquest.com/dissertations-theses/comprehensive-musicianship-through-performance/docview/1972649936/se-2>
- Lihua, Ping. (2013). Analysis on the Enlightenment from Comprehensive Musicianship Course on the Teaching of Vocal Music Performance. (eds.) *Proceedings of 2013 3<sup>rd</sup> International Conference on Social Sciences and Society (ICSSS 2013). Volume 37*(pp.114-117).
- Mark, M. L. (1996). *Contemporary music education* (3rd ed.). Belmont, CA: Schirmer.
- Sindberg, L. K. (1998). The Wisconsin CMP Project at Age 21: Building on its success with a flexible five-part model for planning ensemble instruction, the Wisconsin CMP project is going strong after twenty-one years. *Music Educators Journal*, 85(3), 37-42.
- \_\_\_\_\_. (2012). *Just good teaching: Comprehensive musicianship through Performance (CMP) in theory and practice*. Plymouth, UK: Rowman & Littlefield Publishers, Inc.
- Strange, C. M. (1990). *The development of a beginning violin curriculum Integrating a computer music station with the principles of comprehensive musicianship* (Doctoral dissertation, Teachers College, Columbia University).
- Willoughby, D. (1990, Autumn). Comprehensive! musicianship. *The Quarterly*, 1(3), pp.39-44. (Reprinted with permission in *Visions of Research in Music Education*, 16(1), Summer, 2010). <https://opencommons.uconn.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1320&context=vrme>
- Xiong, Z. (2019). *Integrated teaching of musical composition-interpretation musical talent Comprehensive Permutation Chip*. (Master's thesis, Shanghai Institute of Music). <https://kns.cnki.net>

- /KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202001&filename=1019124490.nh10.27319/ d.cnki.gsyty.2019.000109
- \_\_\_\_\_. (2020) Integrated Music Pedagogy: Interpretation " Comprehensive Musicianship " *Chinese music*. (06), 172-181. doi: 10.13812/j.cnki.cn11-1379/j.2020.06.019.
- Xu, A. (2008). Discussion on Piano Major Teaching Reform in Ordinary College Musicology. *Yuefu New Sound (Journal of Shenyang Conservatory of Music)*, (03) 148-150.
- Zhang, Q. (2021). Research on application of teaching method "CM" in singing classroom in grade 3 in elementary school (Master's thesis, Shanghai Normal University) DOI: 10.27312/d.cnki.gshsu.2021.001466
- Zhang, W. (2009). *Discussion on several Problems Teaching in piano Teaching*. Changchun: Northeastern Normal University.
- Zheng, Y. (2014). Exploration of Piano Teaching Reform in University Musicology. *Music Space*, (24) 133.
- Zhuang, Ying. (2018). *Application of teaching method "CM" in Music Fundamentals Course for children 6-9 years old*. Master's thesis, Shanghai Institute of Music. <https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD201901&filename=1018133467.nh>